

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9119 af 15/12/1989 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-9-89 om tilbagebetaling - modregning - erhvervsevnetabserstatning - pensionstillæg til ægtefælle - arbejdsskade

Ministerium: Beskæftigelsesministeriet

Journalnummer: J.nr.: 14405-88

Ankestyrelsens principafgørelse U-9-89 om tilbagebetaling - modregning - erhvervsevnetabserstatning - pensionstillæg til ægtefælle - arbejdsskade

Resume:

En skadelidt fik udbetalt erstatning for tab af erhvervsevne som løbende ydelse med tilbagevirkende kraft for en periode, hvor ægtefællen havde fået udbetalt pensionstillæg. Ægtefællen ville ikke have haft ret til tillægget, hvis skadelidte havde haft indtægt i form af erstatningen.

Da arbejdsskadeforsikringslovens § 40 kun vedrører ydelser til skadelidte selv eller hans efterladte, kunne kommunen ikke kræve derfor meget udbetalte pensionstillæg til ægtefællen udbetalt af forsikringsselskabet.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

30-10-2010

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lovbekendtgørelse nr. 390 af 20. maj 1992 - § 36

Lov om social pension - lovbekendtgørelse nr. 612 af 24. juni 1996 - § 41 og § 42

Vejledninger:

Sikringsstyrelsens vejledning af 25. januar 1988 -

Sagsfremstilling:

Ægtefællerne M og H havde begge fået invalidepension (nu førtidspension) siden 1981.

Den 1. december 1987 fik M tilkendt erstatning efter lov om arbejdsskadeforsikring. Erstatningen var en løbende ydelse og skulle have tilbagevirkende kraft til 1982. Der ventede således M en efterbetaling fra forsikringsselskabet.

M, der løbende havde holdt socialforvaltningen orienteret om arbejdsskadesagen, orienterede også straks om denne afgørelse.

Der var ikke fra socialforvaltningens side taget forbehold i forbindelse med udbetaling af pensionsydelsen til ægtefællerne, heller ikke fra det tidspunkt, hvor forvaltningen havde fået meddelelse om erstatningsafgørelsen.

Pensionstillæg til H blev først stoppet pr. 1. april 1988, 4 måneder efter at socialforvaltningen havde fået kendskab til erstatningsafgørelsen.

Socialforvaltningen krævede refusion af pensionsydelse fra forsikringsselskabet tilbage til 1983, herunder af ca. 30.000 kr., som var ydet i pensionstillæg til H frem til den 1. april 1988. Afgørelsen var begrundet med, "at det følger af den nugældende lov om social pension § 29, stk. 1, at indtægtsgrundlaget

for ydelse af pensionstillæg sker på grundlag af ægtefællernes samlede indtægter, hvorfor der skal ske en regulering af H's pensionstillæg på samme måde, som (M's) eget pensionstillæg er blevet reguleret som følge af den ydede erstatning. "

Afgørelsen blev anket af M, som i klagen bl.a. anførte, at han havde været meget omhyggelig med at underrette socialkontoret om, hvad der foregik i arbejdsskadesagen, så når socialkontoret til trods for dette stadigvæk havde udbetalt pensionstillæg til H, måtte man tro, at denne stadigvæk var berettiget til dette beløb. Han og H havde handlet i god tro.

M henviste endvidere i klagen til Sikringsstyrelsens vejledning af 25. januar 1988 om social pension, punkt 168. Han oplyste, at han kunne forstå, at H ikke havde ret til pensionstillæg mere. Der var imidlertid forskel på at få at vide, at man ikke har ret til en ydelse mere på grund af ændring af de sociale forhold, og så det forhold at beslaglægge 30.000 kr. på én gang.

Lovgrundlag: Lov om arbejdsskadeforsikring § 36. Lov om social pension § 41 og § 42. Sikringsstyrelsens vejledning af 25. januar 1988 om social pension, pkt. 168.

Afgørelse:

Social- og sundhedsforvaltningen var ikke berettiget til at kræve tilbagebetaling af det beløb, som H havde modtaget i pensionstillæg fra 1983.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på ordlyden af § 36 i lov om arbejdsskadeforsikring. Ifølge denne bestemmelse er det kun ydelser, udbetalt skadelidte eller hans efterladte efter bl.a. lov om social pension, vedkommende kommune har krav på at få udbetalt af forsikringsselskabet. Kravet omfatter det beløb, hvormed de nævnte pensioner ville være blevet nedsat, såfremt erstatningsydelsen havde været løbende, da udbetaling af pensionerne fandt sted.

På baggrund af oplysningerne i sagen, havde hverken M eller H tilsidesat oplysningspligten efter pensionsloven, da M straks efter Sikringsstyrelsens afgørelse om erstatning for tab af erhvervsevne underrettede kommunen herom. Kommunen havde endvidere ikke ved den efterfølgende udbetaling af pensionstillæg til H taget forbehold for et eventuelt tilbagebetalingskrav.

Det var Ankestyrelsens opfattelse, at reglerne i pensionslovgivningen (§§ 41-43) udtømmende angiver, i hvilket omfang der kan kræves tilbagebetaling af udbetalt pension.

Ankestyrelsen ændrede således social- og sundhedsforvaltningens afgørelse.